

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/515/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513207814
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3513207814.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Martinákovovej v právnej veci navrhovateľky Ing. Y. T., bytom F. č. XXX proti odporkyni Y. O., bytom F. č. XX, zastúpenej JUDr. U. S., bytom W. č. XX, o určenie vlastníckeho práva a iné, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 14. novembra 2014, č. k. 12C/116/2013-57 takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa vo výroku I. konanie v časti o určenie, že parcela XXXXX/X vo výmere 2 m² vytvorená geometrickým plánom zo dňa 13.06.2011 zastavil. Vo výroku II. vo zvyšujúcej časti návrh zamietol. Vo výroku III. odporkyni náhradu trov konania nepriznal. Vychádzal zo zistenia, že z LV č. XXX pre k. ú. F. vyplýva, že odporkyňa je vlastníčkou parcely č. XXXXX/X. Z geometrického plánu č. XXX-XXX/XX vyplýva, že boli zamerané stavby na parcele č. XXXXX/X-X a bolo vykonané zameranie parcel č. XXXXX/X vo výmere X m² a č. XXXXX//X vo výmere 2 m², ktoré boli vytvorené odčlením z parcely č. XXXXX/X vo vlastníctve odporkyne. Parcela č. XXXXX/X predstavuje zásah stavby vo vlastníctve navrhovateľky do susediacej parcely vo vlastníctve odporkyne. Z oznámenia Okresného úradu Myjava, katastrálny odbor, zn. K2 41/14 vyplynulo, že po prešetrení údajov katastra nehnuteľností bolo zistené, že katastrálnemu odboru nebola predložená listina preukazujúca zmenu hranice medzi parcelami č. XXXXX/X a č. XXXXX/X. Hranica medzi parcelami č. XXXXX/X a č. XXXXX/X bola vytvorená v pozemkovej knihe v zmysle geometrického plánu z roku cca XXXX. Geometrický plán č. 11-2640-762/77, na základe ktorého bola rozdelená parcela č. XXXXX/X, bol zapísaný a premietnutý do katastra nehnuteľností v zmysle darovacej zmluvy RI 385/78 (v. z. 37/79). Citovaný geometrický plán nenechal hranicu ani výmeru parcely č. XXXXX/X. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľky nie je dôvodný. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, naliehavosť právneho záujmu je posudzovaná v spojení s riešením otázky, či sa žalobným návrhom s navrhovaným určovacím petitom môže dosiahnuť odstránenie spornosti navrhovateľkinho práva alebo neistoty v jej právnom vzťahu. Súd posudzoval konkrétny určovací petit po čiastočnom späťvzatí v zmysle časovom (teda potreba odstránenia neistoty musí byť aktuálna), pričom bolo zistené vykonaným dokazovaním, že hranica prechádzajúca medzi susediacimi pozemkami vo vlastníctve navrhovateľky a odporkyne bola vytvorená v roku 1938 a od tohto momentu nebola katastrálnemu odboru predložená listina týkajúca sa predmetnej hranice medzi pozemkami v k. ú. F. - parcela č. XXXXX/X a XXXXX/X. Navrhovateľka ňou tvrdené skutočnosti nepreukázala a ani neoznačila dôkazy podporujúce jej tvrdenia. Odporkyňa práve naopak rešpektovala vlastnícke právo navrhovateľky k stavbe vzhľadom k tomu, že v roku 1938 kedy bola vytvorená hranica medzi parcelami už budova stála. Je pravdepodobne ešte staršia, keď bola malá,

na túto budovu si pamätala, ako už v tom čase starú. V roku 1938 boli parcely rozdelené otcom Q. P. a jeho manželkou ich dvom synom U. P. a Q. P., a teda bola vytvorená hranica medzi parcelami XXXXX/X a XXXXX/X. Následne boli parcely užívané deťmi týchto dvoch bratov. Odporkyňa parcelu nadobudla po svojom otcovi U. P., rovnako ako navrhovateľka nadobudla parcelu darovaním od svojho otca. Čo sa týka užívania spornej časti parcely - teda že múr stavby, ktorá patrí navrhovateľke zasahuje do parcely v jej vlastníctve, uviedla, že nikdy ani jej otec a ani ona nezasahovali do užívania predmetnej časti stavby a ani nežiadali o jej odstránenie alebo zbúranie. Odporkyňa chce ponechať ten stav taký, aký je s ohľadom na to, že doteraz nemali žiadne problémy a rešpektuje stavbu v užívaní tak, ako je. V priebehu konania bola odporkyňa ochotná navrhovateľke časť parcely predať, na ktorej stojí múr budovy predať, no navrhovateľka menila svoje požiadavky. Dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať, že na určení právneho vzťahu alebo práva, v čase rozhodovania súdu, má naliehavý právny záujem zaťažoval navrhovateľku, čo však navrhovateľka vzhľadom na zistené okolnosti nepreukázala. Pri posudzovaní existencie naliehavého právneho záujmu navrhovateľky súd ďalej vychádzal z aktuálneho stavu s cieľom posúdiť stav aktuálnej objektívnej právnej neistoty medzi navrhovateľkou a odporkyňou, ktorý ohrozuje právne postavenie navrhovateľky a ktorý nemožno odstrániť inými právnymi prostriedkami, čo však nebolo vykonaným dokazovaním preukázané, práve naopak vlastnícke právo navrhovateľky k stavbe je zo strany odporkyne rešpektované, a preto súd žalobný návrh navrhovateľky o určenie vlastníckeho práva pre nepreukázanie existencie naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, zamietol. Ďalej súd posudzoval návrh navrhovateľky na zaplatenie nákladov vo výške 650 Eur, pričom bolo zistené, že predmetné finančné prostriedky boli vynaložené na zameranie a vytýčenie navrhovateľkou žiadaných parciel, pôvodne za účelom kúpy predmetných novovytvorených parciel a za konanie u mediátora vo výške 150 Eur. Vykonaným dokazovaním nebola preukázaná zodpovednosť odporkyne za vznik nákladov, ktoré navrhovateľke vznikli ani súvislosť s uplatneným právom v predmetnom konaní. Navrhovateľke náklady vznikli z dôvodu, že prejavila úmysel novovytvorené parcely kúpiť. Na základe uvedených skutočností súd návrh aj v tejto časti zamietol. Právne vec posúdil podľa § 80 písm. c/, § 96 O.s.p.. O náhrade trov konania rozhodol súd pri vyhlásení rozsudku tak, že navrhovateľku zaviazal zaplatiť odporkyni náhradu trov konania v sume, ktorá bude vyčíslená v písomnom vyhotovení rozsudku, a to podľa § 142 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého má v konaní úspešný účastník právo na náhradu účelne vynaložených trov konania proti účastníkovi, ktorý v konaní úspech nemal. Keďže však odporkyňa do troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku svoje trovy konania nevyčísliła a zo spisu jej žiadne trovy konania nevyplývajú, súd podľa § 151 ods. 1 a 2 O.s.p. nebol viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania odporkyni vo vyhlásenom rozsudku a odporkyni náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka. Žiadala, aby Krajský súd v Trenčíne zvážil dôvody a prehodnotil výsledok rozsudku súdu prvého stupňa, a priznal jej náklady spolu so súdnymi trovami. Dôvodila tým, že návrh na riešenie sporu súdom bol dôvodný, keď v roku 2010 bez jej vedomia vlastníčkou pozemku par. č. XXXXX/X bol zhotovený a evidovaný geometrický plán súvisiaci s predmetom sporu, kde sú nepresnosti medzi hranicou pozemku parc. č. XXXXX/X a pozemku parc. č. XXXXX/X a existujúcimi budovami. Počas jarných mesiacov 2011 došlo k ústnej dohode o predmete sporu. Odporkyňa na katastri dala ústny súhlas na navrhnutý geometrický plán z roku 2011, ktorý navrhovateľka zaplatila. Odporkyňa svojším spôsobom odmietla písomnú dohodu i u mediátora. Hrubým spôsobom ukončila aj komunikáciu s ňou a nebola prístupná k podpisu akejkoľvek dohody. Vznikli jej vysoké náklady na vyhotovenie geometrického plánu a na vytýčenie hraníc. V roku 2012 bol zo strany odporkyne vyhotovený vytyčovací návrh, kompletne s vytýčením hraníc pozemku parc. č. XXXXX/X spolu s ostatnými jej vlastnými pozemkami a s vložením parc. č. XXXXX/X. Tento situačne menil časť hranice medzi parc. č. XXXXX/X a XXXXX/X. Počas vytyčovania hraníc ju odporkyňa hrubo a vulgárne napadla a odmietla, preto navrhovateľka odmietla podpísať geometrický plán s tým, že ho podpíše až vtedy, keď budú mať vyriešenú ostatnú časť spornej hranice. Počas súdneho konania sa zistilo, že odporkyňa mala zhotovený geometrický plán z roku 2012, ktorého vklad do katastra počas pojednávania nepriznala. Pozemok a budovy navrhovateľka prebrala od svojho otca Q. P., ktorý bol jediným vlastníkom a užívateľom týchto nehnuteľností.

Odporkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky uviedla, že geometrický plán zhotovený v roku XXXX pre jej potrebu, preukázal a potvrdil jej domnienky o hranici medzi parcelami č. XXXXX/X a XXXXX/X, ktorú hranicu spochybňuje navrhovateľka. Medzi ňou a navrhovateľkou nikdy nedošlo k dohode o odpredaji spornej časti pozemku vo výmere 5 m², na ktorom pozemku je časť zručeniny nehnuteľnosti v jej vlastníctve. Nikdy netrvala na odstránení tejto časti stavby z jej pozemku. Pri zmierovacom konaní pred súdom prvého stupňa prejavila ochotu odpredať navrhovateľke spornú

časť parcely s ďalšou časťou parcely, avšak z dôvodu, že navrhovateľka požadovala, aby jej uhradila i trovy spojené s prevodom nehnuteľnosti, teda odmenu za vypracovaný geometrický plán, bol takýto zmierny pre ňu neprijateľný. To, že ďalej odmietla komunikáciu s navrhovateľkou vyplývalo s jej verbálnych útokov na ňu a jej rodinu, ktoré spočívali v tom, že majú na jej pozemkoch odložené hnutelné veci a postavenú šopu, čo sa neskôr po vypracovaní geometrických meraní preukázalo ako neopodstatnené. Mala za to, že súd prvého stupňa rozhodol na základe nespochybniteľných dôkazov, a to o čo sa snaží navrhovateľka, je len hrubý zásah do jej majetkových práv, spôsobuje jej majetkovú ujmu a duševnú traumu.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania /§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p./ a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa svoje zamietajúce rozhodnutie založil na tom právnom závere, že hranica medzi parcelami č. XXXXX/X a č. XXXXX/X k. ú. F. bola vytvorená v pozemkovej knihe v zmysle geometrického plánu z roku cca XXXX, pričom geometrický plán č. 11-2640-762/77 z roku 1977, na základe ktorého bola rozdelená parcela č. XXXXX/X k. ú. F. a bol zapísaný do katastra nehnuteľností v zmysle darovacej zmluvy RI 385/78 (v. z. XX/XX), nemenil hranicu ani výmeru parcely č. XXXXX/X k. ú. F.. Návrh navrhovateľky na základe uvedených dôkazov považoval za nedôvodný. Mal aj za to, že u uvedených dôvodov navrhovateľka nepreukázala na určenie vlastníckeho práva naliehavý právny záujem. Ďalej súd posudzoval návrh navrhovateľky na zaplatenie nákladov vo výške 650 Eur, pričom bolo zistené, že predmetné finančné prostriedky boli vynaložené na zameranie a vytýčenie navrhovateľkou žiadanych parciel, pôvodne za účelom kúpy predmetných novovytvorených parciel a za konanie u mediátora vo výške 150 Eur. Vykonaným dokazovaním nebola preukázaná zodpovednosť odporkyne za vznik nákladov, ktoré navrhovateľke vznikli ani súvislosť s uplatneným právom v predmetnom konaní. Navrhovateľke náklady vznikli z dôvodu, že prejavila úmysel novovytvorené parcely kúpiť.

Odvolací súd tento právny názor súdu prvého stupňa považuje za správny a stotožňuje sa aj s odôvodnením napadnutého rozsudku podľa § 219 ods. 2 O.s.p.. Na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam navrhovateľky uvádza nasledovné:

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľka svoj návrh o určenie vlastníckeho práva odôvodnila s poukazom na geometrický plán z roku 1977, ktorým boli zamerané a vytýčené hranice parcely č. XXXXX/X k. ú. F.. Podľa jej tvrdenia tento geometrický plán určil hranicu parc. č. XXXXX/X tak, že zasahuje po prerušovanú čiaru smerom k hornému rohu budovy, ktorú vlastní navrhovateľka a horná stena budovy susedí spolu s parc. č. XXXXX/X so susednou parc. č. XXXXX/X, ktorá patrí odporkyni. Tieto parcely teda spolu susedia a medzi účastníkmi bolo sporné, či navrhovateľka je alebo nie je vlastníčkou spornej časti parcely vo výmere 5 m² /na ktorej sa nachádza okrajová časť budovy vlastnícky patriacej navrhovateľke/ - označenej ako parc. č. XXXXX/X podľa geometrického plánu z roku XXXX. Geometrický plán z roku 2011 dala vyhotoviť navrhovateľka za účelom uzavretia dohody s odporkyňou ohľadne vyporiadanie spornej časti novo zameranej parcely č. XXXXX/X o výmere 5 m² k. ú. F., ktorú však odporkyňa odmietla podpísať. Preto si navrhovateľka uplatnila voči odporkyni aj zaplatenia XXX eur z titulu nákladov vynaložených na zameranie a vytýčenie hraníc medzi parc. č. XXXXX/X a parc. č. XXXXX/X.

Z vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa však jednoznačne vyplýva, že geometrický plán z roku 1977 nemenil hranice medzi parc. č. XXXXX/X a parc. č. XXXXX/X k. ú. F., ale bol podkladom pre darovaciu zmluvu RI 385/78. Hranica medzi uvedenými parcelami bola vytvorená v pozemkovej knihe v roku cca 1938 a od tej doby sa nemenila, čo vyplýva z písomnej správy Okresného úradu Myjava, katastrálny odbor z 10.10.2014. Táto hranica je potvrdená aj v geometrickom pláne z roku 2010, ktorý dala vyhotoviť odporkyňa a aj v geometrickom pláne z roku 2011, ktorý dala vyhotoviť navrhovateľka. Navrhovateľke sa nepodarilo spochybniť hranicu medzi parc. č. XXXXX/X a parc. č. XXXXX/X k. ú. F. ani v odvolacom konaní, nakoľko v odvolaní uvádzal tie isté dôvody ako pred súdom prvého stupňa. K zmene vlastníckeho práva ohľadne parc. č. XXXXX/X o výmere 5 m² k. ú. F. môže preto dôjsť len na základe dohody medzi účastníkmi. Pokiaľ navrhovateľka tiež namietala, že za týmto účelom dala vyhotoviť geometrický plán a vznikli jej v súvislosti tým náklady vo výške 650 eur a žiadala ich úhradu od odporkyne, aj podľa názoru odvolacieho súdu nebola preukázaná zodpovednosť odporkyne za vznik týchto nákladov. Náklady navrhovateľke nevznikli súvislosti s uplatneným právom v predmetnom konaní, ale z dôvodu, že chcela s odporkyňou ohľadne vyporiadanie spornej parcely

uzavrieť dohodu. Nepreukázala však, že by sa s odporkyňou spoločne dohodli na úhrade nákladov súvisiacich s vyhotovením geometrického plánu.

Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Úspešnej odporkyni náhradu trov odvolacieho konania podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. nepriznal, nakoľko si túto náhradu trov neuplatnila.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.